An. et vol. XXX 10 Mali 1938 (Ser. II, vol. V) - Num. 6

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: In sollemni canonizatione, p. 149 - Litterae Apostolicae, p. 154.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* Provisio Ecclesiarum, p. 160 - *S. C. Concilii:* Responsum, p. 160 - *S. C. de Propaganda Fide:* I. II. Decreta de mutatione finium, p. 162. III. Provisio Ecclesiarum, p. 164. II. Nominationes, p. 164 - *S. C. Rituum:* I. Decretum introductionis causae Servi Dei Pii a S. Aloisio, p. 165. II. Decretum de virtutibus Ven. Servae Dei Mariae Desolatae Torres Acosta, p. 167.

Acta Tribunalium: *S. R. Rota:* Citatio edictalis, p. 171.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Congregazioni varie - Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze - Necrologio, pp. 172-180.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXVIII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 8,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXX, n. 6 - 10 Maii 1938)

ACTA PII PP. XI

IN SOLLEMNI CANONIZATIONE

PAG.

BB. Andreae Bobola martyris sacerdotis Soc. Iesu, Ioannis Leonardi Congregationis Clericorum Regularium a Matre Dei Conditoris et Salvatoris ab Horta laici professi Ordinis Fratrum Minorum, habita in Basilica Vaticana, die XVII mensis Aprilis, anno MDCCCCXXXVIII, in festo Resurrectionis D. N. Iesu Christi 149

LITTERAE APOSTOLICAE MOTU PROPRIO DATAE

Sancta Dei Ecclesia. - De iurisdictione Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali. - *25 Martii 1938*. 154

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Provisio Ecclesiarum. 160

SACRA CONGREGATIO CONCILII

Romana et Aliarum. - Abstinentiae et ieiunii. - *13 Novembris 1937* 160

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. *De Jehol et de Mukden.* - Decretum de mutatione finium Vicariatuum. - *9 Februarii 1938*. 162

PAG.

II. *De Suifu et de Yachow.* - Decretum de mutatione finium Vicariatuum. - *9 Februarii 1938* 163

III. Provisio Ecclesiarum 164

IV. Nominationes 164

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Ariminen.* - Beatificationis et Canonizationis Servi Dei Pii a S. Aloisio, clerici professi Congregationis Clericorum Excalceatorum Ssmae Crucis et Passionis D. N. I. C. - *5 Ianuarii 1938* 165

II. *Matriten.* - Beatificationis et Canonizationis Ven. Servae Dei Mariae Desolatae Torres Acosta, fundatricis Instituti Sororum Servarum Mariae infirmis ministrantium. - *23 Ianuarii 1938*. . . . 167

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis: Sancti Hippolyti. - Nullitatis matrimonii (Rothenthal-Respaldizza). - *2 Aprilis 1938* 171

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Generale* e *Preparatoria* 172

II. Segreteria di Stato: *Nomine* e *Onorificenze* 172

III Necrologio 180

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXX, n. 6 - 10 Maii 1938)

ACTA PII PP. XI

IN SOLLEMNI CANONIZATIONE

PAG.

BB. Andreae Bobola martyris sacerdotis Soc. Iesu, Ioannis Leonardi Congregationis Clericorum Regularium a Matre Dei Conditoris et Salvatoris ab Horta laici professi Ordinis Fratrum Minorum, habita in Basilica Vaticana, die XVII mensis Aprilis, anno MDCCCCXXXVIII, in festo Resurrectionis D. N. Iesu Christi 149

LITTERAE APOSTOLICAE MOTU PROPRIO DATAE

Sancta Dei Ecclesia. - De iurisdictione Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali. - *25 Martii 1938.* 154

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Provisio Ecclesiarum. 160

SACRA CONGREGATIO CONCILII

Romana et Aliarum. - Abstinentiae et ieiunii. - *13 Novembris 1937* 160

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. *De Jehol et de Mukden.* - Decretum de mutatione finium Vicariatuum. - *9 Februarii 1938.* 162

PAG.

II. *De Suifu et de Yachow.* - Decretum de mutatione finium Vicariatuum. - *9 Februarii 1938* 163

III. Provisio Ecclesiarum 164

IV. Nominationes 164

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Ariminen.* - Beatificationis et Canonizationis Servi Dei Pii a S. Aloisio, clerici professi Congregationis Clericorum Excalceatorum Ssmae Crucis et Passionis D. N. I. C. - *5 Ianuarii 1938* 165

II. *Matriten.* - Beatificationis et Canonizationis Ven. Servae Dei Mariae Desolatae Torres Acosta, fundatricis Instituti Sororum Servarum Mariae infirmis ministrantium. - *23 Ianuarii 1938.* . . . 167

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis: Sancti Hippolyti. - Nullitatis matrimonii (Rothenthal-Respaldizza). - *2 Aprilis 1938* 171

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Generale* e *Preparatoria* 172

II. Segreteria di Stato: *Nomine* e *Onorificenze* 172

III Necrologio 180

An. et vol. XXX 10 Maii 1938 (Ser. II, v. V) - Num. 6

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

IN SOLLEMNI CANONIZATIONE

BB. ANDREAE BOBOLA MARTYRIS SACERDOTIS SOC. IESU, IOANNIS LEONARDI CONGREGATIONIS CLERICORUM REGULARIUM A MATRE DEI CONDITORIS ET SALVATORIS AB HORTA LAICI PROFESSI ORDINIS FRATRUM MINORUM, HABITA IN BASILICA VATICANA, DIE XVII MENSIS APRILIS, ANNO MDCCCCXXXVIII, IN FESTO RESURRECTIONIS D. N. IESU CHRISTI.

Ad postulationem instanter *factam per Advocatum Sacri Consistorii Augustum Milani a viro Eminentissimo Camillo Laurenti, Cardinali Praefecto Sacrorum Rituum Congregationi, R. P. D. Antonius Bacci, Secretarius Litterarum ad Principes, nomine Sanctitatis Suae, ita respondit:*

I. Dum innumeris lychnis Petriana moles resplendet, ac fulgens eius tholus stellantis caeli imaginem refert, dumque omnes, quotquot adsumus, desiderio aestuamus faustissimi, qui iam instat, eventus, idem votum procul dubio pulsat Augusti Pontificis animum. Percupit Ipse scilicet, petitioni vestrae concedens, tribus caelitibus, quorum causam agitis, auctoritate nutuque Dei, summos decernere sanctitatis honores. Si enim nullo non tempore sanctimoniae nitor inconsutilem Catholicae Ecclesiae vestem decorat, ex eodemque, quasi insignitâ notâ, vera dignoscitur religio, at nostra hac aetate praeclara haec, quae in suam proferentur lucem, virtutum omnium exempla peculiarem quamdam habere videntur ad adhortandos alliciendosque homines opportunitatem. Siquidem, cum tam multi hodie discupiant — caeli immemores sempiternaeque beatitatis — ingurgitare sese in praesentis huius vitae suavitates voluptatisque illecebras, eos edocet Franciscalis assecla, Salvator

ab Horta, paupertatis studium, angelicum animi candorem, ac voluntarios insontis sui corporis cruciatus; cum late usque quaque serpat iners caelestium veritatum neglegentia christianorumque officiorum fastidium quoddam, Ioannes Leonardius ad catholicae doctrinae praecepta religiose observanda, ad sanctam morum integritatem alacrius usque assequendam, ad dilatandum denique Iesu Christi Regnum compellat omnes; cum vero, caritate posthabita, vulgo homines « quae sua sunt quaerant », [1] suaque commoda utilitatesque unice spectantes, de proximorum salute nihil pensi habeant, Andreas Bobola, indefatigabilis ille militantis Ecclesiae athleta ac martyr invictus, ad arduum ingrediendum virtutis iter, et ad apostolicos — suo etiam profuso sanguine — exantlandos labores, torpentes animos invitat. Verumtamen Sanctitas Sua, cum tanti ponderis causa agatur, vult secum omnes Deo esse supplices, patrocinio interposito Deiparae Virginis totiusque Curiae caelestis, ut supernae lucis copia Suae menti affulgeat.

Post cantatas Sanctorum Litanias, ad iteratam instantius *postulationem idem Revmus Dominus respondit:*

II. Approperat utique quod catholici orbis vota praestolantur. Attamen, ut omnia tralaticio more, a maioribus accepto, rite perficiantur, vult Sanctitas Sua paululum adhuc temporis interponere, dum per usitatum hymnum Paraclytus Spiritus supplici prece invocetur.

Ad haec, praecinente Beatissimo Patre, hymnus Veni Creator Spiritus, *cum congrua oratione successit: quo expleto, tertiam* instantissimam *postulationem haec excepit eiusdem Revmi Domini responsio:*

III. Iam nunc, intento animo demissaque fronte, Petri per Pium loquentis oraculum auditote. Arcanae lucis fulgor, e supernis sedibus illapsus, Summi Pontificis mentem percellit atque collustrat. Gaudent caelestium chori; Hispania, Polonia, Italia laetantur novo sanctitatis lumine decoratae; ac militans Ecclesia exsultat, cui, in tanto rerum discrimine, validissimis apud Deum deprecatoribus frui licet.

Tum Beatissimus Pater, omnibus aperto capite surgentibus, Ipse in Cathedra sedens mitramque gestans, de plenitudine Apostolici ministerii, sollemniter sic pronunciavit:

Ad honorem Sanctae, et Individuae Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicae et Christianae Religionis augmentum, au-

[1] Cf. Philip. II, 21.

ctoritate Domini Nostri Iesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, matura deliberatione praehabita et divina ope saepius implorata, ac de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum et Episcoporum in Urbe existentium consilio; Beatos ANDREAM BOBOLA Martyrem, IOANNEM LEONARDI et SALVATOREM AB HORTA, Sanctos esse decernimus et definimus, ac Sanctorum Catalogo adscribimus, statuentes ab Ecclesia Universali illorum memoriam quolibet anno die eorum natali, nempe ANDREAE BOBOLA die decimasexta Maii, inter Sanctos Martyres, IOANNIS LEONARDI die nona Octobris, et SALVATORIS AB HORTA die decimaoctava Martii, inter Sanctos Confessores non pontifices pia devotione recoli debere. In nomine Pa✠tris, et Fi✠lii, et Spiritus ✠ Sancti. Amen.

In sollemni vero Missa haec fuit

HOMILIA SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

VENERABILES FRATRES, DILECTI FILII,

« Haec est dies, quam fecit Dominus: exsultemus et laetemur in ea ».[1] Hodie Christus Dominus, devicta morte, aeternitatis nobis aditum reseravit; hodie militans Ecclesia triumphantis Ecclesiae gaudia effusiore laetitia participat, quod tres e suis civibus, divini Redemptoris vestigia secuti, sanctitudinis sempiternaeque beatitatis compotes inerranti iudicio consecrantur.

Quibus in caelicolis id revera effectum datur, quod decessor Noster sanctae recordationis Leo Magnus adhortando animadvertit: « Quo processit gloria Capitis, eo spes vocatur et corporis ».[2] Eo scilicet omnes invitamur atque compellimur, quo nos Magister noster Christus voce exemploque suo vocavit, ad supernam nempe patriam, quasi per aspera ad astra gradientes, feliciter assequendam. Quodsi per terrestrem hanc peregrinationem difficultates

[1] Ps. CXVII.

[2] S. Leo. M., *Sermo I de Ascens. Domini.*

omne genus eluctari atque evincere oportet, quandoquidem « Regnum caelorum vim patitur »,[1] neque « coronatur, nisi qui legitime certaverit »,[2] at praeclara eorum exempla, quos hodie licuit sanctimoniae decore honestare, ut spem nostram erigunt, ita nobis invitamento auxilioque sunt: « Venite, ascendamus ad montem Domini ».[3]

Quapropter opportunum est eorum virtutum laudes, etsi breviter edisserendo, recolere, ut ad eorum egregie gesta pro viribus imitanda incendamur. Ad christianae humilitatis studium, ad terrenarum rerum contemptum, ad voluntariam denique corporis castigationem nos adhortatur omnes Salvator ab Horta, qui, cum quoslibet sensuum motus superioribus animi facultatibus subiecisset, ipsumque animum divinae legi, ita Iesu Christi imaginem suis moribus expressit, ut innumeras multitudines sanctitudinis splendore rerumque miraculis alliciens, ad meliorem ducendae vitae rationem, Ecclesiae nimirum praeceptis consentaneam, omni ope reduceret. Quot enim ex omni ordine cives, ad eum undeunde confluentes, cum supernae lucis fulgorem ex eius vultu radiantem conspicerent, cum incensum audirent eius alloquium, ac flagrantem Dei proximorumque caritatem eius intuerentur, ad sanctissima eius vestigia sequenda veluti rapiebantur.

Qui vero « venator animarum » iure meritoque appellatus est, Andreas Bobola sacerdos Soc. Iesu, actuosum divini Regni dilatandi studium nos edocet; ac martyr invictus enervatos nostrorum temporum homines ad fortitudinem compellat et ad quoslibet Dei Ecclesiaeque causa tolerandos labores, secundum illud « magna facere ac perpeti, christianum est ». Is enim a Cosacis Janoviae captus, quod schismaticorum errores refelleret ac catholicam, summo cum fructu, praedicaret fidem, flagris caesus est, aspera ad Iesu Christi modum redimitus corona, alapis graviter percussus, ac falcato ense vulneratus iacuit. Mox ei oculus evulsus dexter, pellis variis partibus detracta, atque atrociter subusta

[1] Matth., XI, 12.
[2] Cf. II Tim., II, 5.
[3] Mich., IV, 2.

vulnera, hispidoque stramento defricata. Nec satis; nam aures ei, nares ac labia resecta sunt, lingua retrorsum ex occipitio abstracta, subula denique in cor defixa: ac tandem aliquando strenuus athleta, hora tertia post meridiem, mirandum sane praebens fortitudinis spectaculum, gladio confossus, martyrii gloriam consecutus est.

Nec leviora nobis virtutis documenta praestat Ioannes Leonardius, Congregationis conditor Clericorum Regularium a Matre Dei. Quin immo, etsi non omnibus facultas officiumque est, pro suis cuiusque rerum adiunctis, Andreae Bobola strenuitatem animi ad vitae usque iacturam imitari, omnes tamen possumus Ioannis Leonardî integritatis candorem, eius precationis sanctae paenitentiaeque amorem, itemque impensum apostolatus studium aemulari. Quibus virtutibus enitens, non modo ipsemet summum attigit christianae perfectionis fastigium, sed ceteros etiam, vel devios ad rectum iter revocavit, vel in incertum aestuantes ad securitatis portum reduxit, vel denique — e cleri praesertim ordine bene multos — ita pietate divinoque ardore incitavit, ut, rebus omnibus posthabitis, nihil magis optarent, quam ut, Evangelii praecones effecti, gentes omnes, in umbra mortis iacentes, Iesu Christi luce ac gratia recrearent.

Tribus in his caelitibus peculiaris videtur Nobis Providentissimus Deus benevolentiae dedisse pignus; quandoquidem iidem — populis in praesens tanto rerum discrimine perturbatis — novam Ecclesiae portendunt meliorum temporum spem. Quorum caelitum alterum, Poloniae decus, christiani Orientis et Occidentis unitatem suis precibus imploraturum confidimus, in cuius finibus ipse martyrii palmam promeruit; alterum catholicae Hispaniae — pace tandem concordiaque redintegrata — vigentiora christianae vitae opera conciliaturum; alterum denique sacris Missionalium expeditionibus uberiora usque incrementa deprecaturum, quas ipsemet indefatigabili studio suasit atque provexit.

Benignissime iidem patriam quisque suam respiciant; suaque tutela efficiant ut — errorum colluvione prohibita, quae ima Civitatis fundamenta subruens atque corrumpens, populos in bar-

bariam veterem detrudere conatur — nostra quoque aetate eaedem Nationes validissima exstent catholicae religionis civilisque cultus propugnacula. Itemque Ecclesiam universam benevolenti vultu respiciant, atque una simul comprecando a Deo impetrent, ut eius ductu e praesentibus tempestatibus victrix emergens, novos agat triumphos, omnesque gentes ad unum Iesu Christi ovile feliciter reducat. Amen.

LITTERAE APOSTOLICAE

MOTU PROPRIO DATAE

DE IURISDICTIONE SACRAE CONGREGATIONIS PRO ECCLESIA ORIENTALI

PIUS PP. XI

Sancta Dei Ecclesia, quamvis inde a primo christiani nominis saeculo ex Orientis et Occidentis fidelibus coaluerit, una tamen omnino est; atque adeo Romani Pontifices, quippe Beati Petri Apostolorum Principis successores, cui Christus Dominus pascendi universi gregis auctoritatem concredidit, summam de orientalibus etiam christifidelibus curam nullo non tempore egerunt, ut iidem et integram fidem, et firmam disciplinam, et florentem etiam pietatem divinumque cultum retinerent; ideoque maiorem cotidie prosperitatem amplitudinemque adipiscerentur.

Quodsi per temporis decursum haereses, schismata ac frequentissimae diuturnaeque infidelium incursiones dominationesque ita Orientalis Ecclesiae populos divexarunt ac fere penitus prostravere, ut mirari liceat quod christianae vitae mores, etsi interdum ad extremum adducti, adhuc tamen superstites evadant; itemque si nonnulli, nimio unitatis concordiaeque amore compulsi, cum non satis Orientalium res atque indolem cognoscerent, vel sacros eorum ritus corrumpere vel eos ad latinos ritus redigere enisi sunt, at Romani Pontifices, decessores Nostri, hisce nisibus pro facultate, nullisque parcendo laboribus, obstiterunt. Iis siquidem curae fuit haereticorum et schismaticorum retundere audaciam, strenuos fidei unitatisque athletas omni ope iuvare, incertos confirmare nutantesque animos, ac seiunctos fratres et filios cum Sua Ipsorum voce tum per legatos ac missionales suos ad unum Iesu Christi ovile assidue revocare. Parique modo nihil reliqui fecerunt, ut quae Principum incuriâ atque discordiâ quam latissime inundarent vastatrices colluviones, eas viribus omnibus compescerent atque repellerent.

Cum vero Summi Pontifices certiores facti sunt quosdam eo contendere, vel ut Orientales a suis ritibus averterent, vel ut peculiare quiddam in iisdem immutarent, non opportuna haec tentamina improbarunt, atque eorumdem rituum integritatem sartam tectamque servare voluerunt. Romanis enim Pontificibus mens est liturgicam rerum varietatem, quae ex peculiari populorum ingenio atque indole invecta est, non modo sanctae fidei divinique cultus unitati non repugnare, sed eam potius commendatione ac laudibus exornare; quandoquidem ex hoc capite facile eruitur unam eamdemque catholicam religionem et omnium vel diversarum gentium naturae ac moribus respondere optime, et uberrimos variaque pulchritudine distinctos edere fructus. Huc accedit quod singuli unius cuiusque liturgiae libri, pro sua ex antiquissimis temporibus integritate, avitam fidem invicte luculenterque testantur, qua veteres Christianitates mysteria et sacramenta, peculiari modo a Novatoribus hodie hostiliter impugnata, amplectebantur, ac religiose venerabantur.

Eiusmodi Summis Pontificibus cura fuit, hoc in rerum ordine, ante Sanctam Tridentinam Synodum. Postea vero, ad res aptius faciliusque expediendas, appositas instituerunt Congregationes; itaque decessor Noster f. r. Gregorius XIII, altero Pontificatus sui anno, eo quidem consilio, ut orientales ritus vel servaret incolumes, vel pro rerum adiunctis in pristinum decus restitueret, itemque ut christifidelium numerum, qui hos eosdem ritus profiterentur, data opera augeret, peculiarem condidit *Congregationem de rebus Graecorum*, quam Clemens VIII in *Congregationem super negotiis Fidei et Religionis Catholicae* immutando transtulit, eidem concredens non modo Ecclesiae Orientalis curam, sed munus etiam propagandae fidei cum in Occidentis populos, qui ad Novatorum errores declinaverant, tum in eas etiam regiones, quae novissime exploratae fuerant. Itaque, quamvis de speciali Congregatione ageretur, quae postea iure meritoque *Congregatio de Propaganda Fide* nuncupata fuit, idem tamen munus iam sibi demandatum habebat, quod Gregorius XV Generali Congregationi commisit ab se hoc eodem titulo constitutae, id est « praesidendi missionibus omnibus ad praedicandum et docendum Evangelium et catholicam doctrinam »; atque adeo in novam Congregationem confluxit, ab eodem Gregorio XV conditam.

Quae Sacra Congregatio ex eo tempore unum fuit atque unicum Officium Pontificium Missionibus usque quaque provehendis. Attamen, peculiari condicione iuridica perspecta Orientalium Catholicorum, qui sub Turcarum dominatione versabantur; itemque haud mediocri diver-

sitate perpensa suae ipsorum liturgiae ac disciplinae, facile paulo post necessitas in comperto fuit, demandandi scilicet peculiaribus Congregationibus, quae in Generalis Congregationis gremio *de Propaganda fide* coaluerant, graviorum negotiorum expeditionem, quae ad easdem gentes pertinerent. Quapropter Urbanus VIII Congregationem instituit *super dubiis Orientalium*, atque alteram *super correctione Euchologii Graecorum;* iisdem vero agendi rationibus Pontifices usi sunt usque ad decessorem Nostrum f. m. Pium IX, praeter tamen Clementem XI, qui, cum Euchologii emendationem perficere vellet, ac ceteros omnes Orientalium liturgicos libros recognoscere, Congregationem excitavit « *super correctione librorum Ecclesiae Orientalis* », utpote stabilem Congregationem, a Sacro Consilio *de Propaganda fide* seiunctam.

Iamvero, decessor Noster, quem supra memoravimus, Pius IX eo consilio permotus, ut id genus causa, pro diuturno rerum usu atque experimento, firmiore aptioreque ratione ordinaretur, novam condidit Congregationem a S. C. *de Propaganda fide* distinctam. Novo huic Sacro Consilio cui titulus inditus fuit *S. C. de Propaganda fide pro Negotiis Ritus Orientalis*, pertractare curae erat « omnia Orientalium negotia, etiamsi mixta, quae scilicet sive rei, sive personarum ratione Latinos attingerent ». Quae quidem Congregatio, quamvis proprio frueretur Secretario proprioque Secretariae officio, eidem tamen, ac S. Congregatio *de Propaganda fide*, Praefecto subiiciebatur, cuius idcirco erat utriusque Congregationis operam disponere atque digerere, cum res ad eamdem regionem pertinerent. Quoniam vero S. Congregationi *de Propaganda fide* obnoxia erat, eiusque titulum retinebat, nonnullis, etsi non recte, videbatur veluti quoddam eiusdem Congregationis supplementum; atque adeo Catholici Orientales Latinis subiecti videbantur et quasi infidelibus haereticisque Occidentis exaequati.

Quamobrem decessor Noster p. r. Benedictus XV, cum optaret ut vel species evanesceret contumeliosae huius suspicionis, Apostolicis Litteris *Dei Providentis*[1] Motu Proprio datis die 1 mensis Maii, anno MDCCCCXVII, *Sacram Congregationem* instituit *Pro Ecclesia Orientali*, a S. C. *de Propaganda fide* omnino seiunctam. Cui quidem novae Congregationi, ut peculiarem suam Orientalibus Christianitatibus benevolentiam ac curam testaretur, ipsum Romanum Pontificem praesidere voluit eidemque facultates omnes attribuit, « quas aliae Congregationes pro Ecclesiis ritus latini obtinent, salvo tamen iure Congregationis S. Officii ». Verumtamen attributas facultates conclusit atque contraxit « ad negotia,

[1] *Acta Ap. Sedis*, vol. IX, p. 529 sq.

quae sive ad personas, sive ad disciplinam, sive ad ritus Ecclesiarum Orientalium referuntur, etiamsi mixta, quae scilicet sive rei, sive personarum ratione, Latinos quoque attingant »; ita ut Latini, qui in Christiani Orientis regionibus commorantur, Sacrae Congregationi *de Propaganda fide* subiecti adhuc essent.

Qua posita iurisdictionis duplicitate, perdifficile prorsus erat validam eam assequi regiminis unitatem expeditamque negotiorum administrationem, quae omnino requiruntur, ut et quantocius diversitates dissensionesque dilabantur, quae inter fideles dissimilium rituum absimilisque disciplinae facile oriuntur, et apostolatus caritatisque opera, quae praesertim ad Actionem Catholicam attinent, efficientius usque ordinentur ac promoveantur, et catholicorum denique vires omnes in unum coëant ac coalescant, quemadmodum praesentium rerum adiuncta procul dubio postulant, nedum consulant.

Nos igitur, cum vehementer exoptemus, ut insignia illa beneficia, quae perfecta unitas ac peculiaris regiminis ratio suapte naturâ inducunt, dilectissimis Orientis Ecclesiis tuta pro facultate servemus, postquam rem diu multumque Nobiscum consideravimus, ac supplices Deo Nostras adhibuimus preces, Motu Proprio, certa scientia, ac de apostolicae plenitudine potestatis, haec omnia, quae sequuntur, decernimus atque statuimus:

I. – Sacra Congregatio pro Ecclesia Orientali, cui praeest ipse Romanus Pontifex, plenam et exclusivam iurisdictionem habet in regionibus quae sequuntur: in Aegypto et in peninsula Sinaitica, in Erythraea et in parte septentrionali Aethiopiae, in Albania australi, Bulgaria, Cypro, Graecia, Dodecaneso, Iran, Iraq, Libano, Palaestina, Syria, Transjordania, asiatica Turcarum republica et in Thracia Turcarum dicioni subiecta.

II. – Quare in praefatis regionibus non solum pro fidelibus ritus orientalis, sed etiam pro fidelibus latini ritus eorumque hierarchia, operibus, institutis, piis societatibus, eadem Sacra Congregatio omnibus facultatibus potitur, quas aliae Congregationes pro fidelibus ritus latini extra illa territoria obtinent, incolumi tamen iure Congregationis S. Officii, ac integris manentibus quae huc usque reservata sunt S. Congregationi de disciplina Sacramentorum, S. Congregationi Sacrorum Rituum, S. Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus ac Sacrae Paenitentiariae.

III. – Quoad fideles ritus orientalis, extra praefatas regiones commorantes, firma manet in omnibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia

Orientali competentia. Quare ei reservantur omnia cuiusque generis negotia, quae sive ad personas, sive ad disciplinam, sive ad ritum orientalem referuntur, etiamsi sint mixta, quae scilicet sive rei sive personarum ratione Latinos quoque attingant; eique pro his fidelibus omnes facultates attributae sunt, quae ad alias Congregationes pro fidelibus ritus latini pertinent, salvo semper iure Congregationis S. Officii et integris manentibus quae huc usque reservata sunt S. Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus et Sacrae Paenitentiariae.

IV. – Haec Sacra Congregatio controversias dirimit via disciplinari; quas vero ordine iudiciario dirimendas iudicaverit, ad tribunal remittet quod ipsa Congregatio designaverit.

V. – Christiani Orientis regiones, quas supra memoravimus, in exclusivam *S. Congregationis pro Ecclesia Orientali* iurisdictionem gradatim devenient, temporibus nempe, quae infra singillatim designamus:

a) die prima mensis Iunii, anno MDCCCCXXXVIII, in exclusivam Sacrae huius Congregationis iurisdictionem transibunt Palaestina, Transjordania, Aegyptus, Peninsula Sinaitica et Cyprus;

b) die prima mensis Ianuarii, anno MDCCCCXXXIX, Graecia, Dodecanesus, australis Albania, Bulgaria, asiatica Turcarum respublica et Thracia Turcarum dicioni subiecta;

c) die prima mensis Iunii, anno MDCCCCXXXIX, Syria, Libanus, Iraq et Iran.

VI. – A die, quo praesentes Apostolicae Litterae Motu Proprio datae promulgabuntur, ad diem usque, quo singulae regiones in exclusivam *S. Congregationis pro Ecclesia Orientali* iurisdictionem devenient, nullum opus nullumque institutum condi poterit, neque ulla rerum condicionibus immutatio fieri, quin antea consensio intercesserit S. Congregationis pro Ecclesia Orientali.

VII. – Cum Christiani Orientis regiones in exclusivam *S. Congregationis pro Ecclesia Orientali* iurisdictionem devenerint, documenta, quae ad easdem regiones spectant, quaeque in Tabulario *S. Congregationis de Propaganda fide* asservantur, Tabulario S. Congregationis Orientali Ecclesiae praepositae demandanda ac tradenda sunt, prout res fieri poterit, atque ex mutuo utriusque Officii moderatorum consensu.

VIII. – *Sacra Congregatio de Propaganda fide* omnia pecuniae capita, quae operibus atque institutis earum regionum destinantur, quae exclusivae *S. Congregationis pro Ecclesia Orientali* iurisdictioni attri-

butae sunt, eidem Sacrae Congregationi transmittet. Quodsi distincta eiusmodi pecuniae capita non exsistant, *Sacra Congregatio de Propaganda fide* tantum reditus constituat ex aere proprio, quantum universam subsidiorum summam exaequet, cum ordinariorum, tum extraordinariorum, quam eadem Sacra Congregatio quotannis ad has regiones pro suis cuiusque operibus atque institutis mittere solebat. Extraordinaria autem subsidia ex media quantitate pecuniae designanda sunt quae superiore triennio, hoc est annis MDCCCCXXXV-MDCCCCXXXVI-MDCCCCXXXVII, ad has easdem regiones quotannis missa fuit.

IX. – *Pontificium Opus a Propagatione Fidei* eam summam quotannis reddet *Sacrae Congregationi pro Ecclesia Orientali,* quae comparationem proportionemque immutatam servet inter universam subsidiorum summam, cum ordinariorum, tum extraordinariorum, quae postremo triennio, ut supra diximus, in Orientalium ac Latinorum causam pro iisdem regionibus erogata sunt, ac proventuum redituumque summam, quam memoratum Pontificium Opus eodem triennio coacervavit.

X. – *Pontificium Opus a S. Petro Apostolo pro Clero Indigena* quotannis *Sacrae Congregationi pro Ecclesia Orientali* eam summam transmittet, quae duas centesimas partes exaequet omnium redituum ac proventuum eiusdem Pontificii Operis.

XI. – Substitutus *Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali* ex iure Consilium Generale Superius participat Pontificiorum Operum a Propagatione Fidei et a S. Petro Apostolo pro Clero Indigena.

Quae autem heic a Nobis statuta sunt, ea firma ac valida in perpetuum esse volumus ac iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus, etiam peculiarissima mentione dignis.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XXV mensis Martii in festo Annuntiationis B. M. Virginis, anno MDCCCCXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo septimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dominus Noster Pius, divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

die 2 Aprilis 1938. — Cathedrali Ecclesiae Botucatuensi praefecit Exc. P. D. Antonium Colturato, hactenus Episcopum Uberabensem.

die 9 Aprilis. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Odessitanae Exc. P. D. Alexandrum Gonzales, hactenus Episcopum Matagalpensem, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Iosephi Antonii Lezcano y Ortega, Archiepiscopi Managuensis.

die 12 Aprilis. — Titulari episcopali Ecclesiae Geritanae R. P. Hilarinum Felder, Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum.

die 13 Aprilis. — Titulari episcopali Ecclesiae Leptimagnensi R. D. Alphonsum Ferrandina, Canonicum ecclesiae metropolitanae Neapolitanae, quem deputavit Auxiliarem Emi ac Revmi Domini Alexii S. R. E. Cardinalis Ascalesi, Archiepiscopi Neapolitani.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

ROMANA ET ALIARUM

ABSTINENTIAE ET IEIUNII

Die 13 Novembris 1937

SPECIES FACTI. — Novissimis temporibus nonnulli locorum Ordinarii huic Sacrae Congregationi exposuerunt haud parvas adesse difficultates in observanda lege abstinentiae et ieiunii in pervigilio Nativitatis Domini, sive ob inductam praxim celebrandi proximam festivitatem

inde a pervigilio etiam epulis, qualitate et quantitate, vetitis a lege, sive ob curas et labores quibus fideles et sacerdotes hac die premuntur.

Quapropter iidem Ordinarii petierunt ut obligatio haec cessaret a meridie ipsius pervigilii, uti statutum est pro Sabbato Sancto in canone 1252 § 4 Codicis iuris canonici.

ANIMADVERSIONES. — Contra petitam dispensationem extare videtur peculiaris lex de qua in canone 1252 § 2, ideo lata ut fideles rite praeparentur ad pie sancteque Incarnationis Domini mysterium recolendum, cuius festivitas, quae inter maximas Ecclesiae catholicae recensetur, nonnisi absoluto eodem pervigilio seu a media nocte liturgice celebratur.

Rationes vero, quae pro dispensatione afferuntur, non videntur solido niti fundamento. Et praxis in contrarium inducta potius abusus est dicenda, ideoque pro viribus adlaborandum est ab iis praesertim, quibus cura imminet animarum, ut removeatur. Extraordinaria praeterea sacerdotum ac fidelium in huiusmodi pervigilio defatigatio occurrit fere ubique in universa Ecclesia.

Ceterum in casibus particularibus praesto sunt principia theologiae moralis de causis a ieiunio excusantibus, necnon quae in canone 1245 § 1 statuuntur.

Denique concessio per canonem 1252 § 4 facta quoad Sabbatum Sanctum adduci nequit in exemplum, cum Resurrectio Domini inde a meridie eiusdem pervigilii celebretur.

RESOLUTIO. — In plenariis autem comitiis, die 13 novembris 1937 habitis, Emi Patres huius Sacrae Congregationis ad propositum dubium : « *An et quomodo expediat concedere dispensationem a lege abstinentiae et ieiunii in pervigilio Nativitatis Domini* », responderunt : « *Negative, seu non expedire, et ad mentem.* Mens autem est ut Ordinarii satagant opportunis instructionibus fideles inducere ad ius commune servandum ».

Quam resolutionem in audientia diei 18 eiusdem mensis, referente subscripto S. Congregationis Concilii Secretario, Sanctissimus Dominus Noster Pius PP. XI approbare et confirmare dignatus est.

I. Bruno, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

DE JEHOL ET DE MUKDEN

DECRETUM

DE MUTATIONE FINIUM VICARIATUUM

Cum Vicarii Apostolici de Jehol et de Mukden una mente censuissent utrique Vicariatui opportunum esse ex Vicariatu de Mukden distractam partem Provinciae de Chinchow adnecti Vicariatui de Jehol, Eminentissimi Patres huic S. Congregationi praepositi, in sollemni congressu die 7 vertentis mensis Februarii habito, decreverunt, considerato assentienti voto eorum quorum interesset, ex Vicariatu Apostolico de Mukden distrahere et Vicariatui Apostolico de Jehol adnectere Provinciae civilis de Chinchow civiles Praefecturas de Chin-Hsien, Kin-Si, Hing-Ch'eng, Sui-Chung, I-Hsien.

Quam Eminentissimorum Patrum sententiam Ssmus D. N. Pius Div. Prov. Papa XI, in Audientia concessa hac die 9 mensis Februarii infrascripto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide Secretario, ratam confirmatamque habuit; atque praesens Decretum confici iussit et expediri.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. de Prop. Fide, die 9 Februarii anno D. 1938.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† C. Costantini, Archiep. tit. Theodosien., *Secretarius.*

II

DE SUIFU ET DE YACHOW

DECRETUM

DE MUTATIONE FINIUM VICARIATUUM

Cum Vicarii Apostolici de Suifu et de Yachow una mente censuissent suae cuique Missioni opportunum esse ex Vicariatu de Suifu distractam subpraefecturam civilem de Loshan (Kiating) adnecti Vicariatui de Yachow, Eminentissimi Patres huic S. Consilio a Fide Propaganda praepositi, in sollemni consessu die 7 currentis mensis Februarii habito, decreverunt, attento favorabili voto eorum quorum interesset, ex Vicariatu Apostolico de Suifu distrahere et Vicariatui Apostolico de Yachow adnectere civilem subpraefecturam de Loshan (Kiating), in quam eiusdem subpraefecturae principem urbem Kiating sedem Ordinarii esse transferendam et Vicariatum ipsum ab eadem deinceps « de Kiating » denominandum.

Quam Eminentissimorum Patrum sententiam Ssmus D. N. Pius Div. Prov. Papa XI, in audientia concessa hac die IX mensis Februarii infrascripto S. Congregationis de Propaganda Fide Secretario, ratam confirmatamque in omnibus eius partibus habuit; atque praesens Decretum confici iussit et expediri.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 9 Februarii anno D. 1938.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus*.

L. ✠ S.

† C. Costantini, Archiep. tit. Theodosien., *Secretarius*.

III

PROVISIO ECCLESIARUM

Singulis ut infra datis decretis Sacri Consilii Christiano Nomini Propagando, Ssm̃us Dn̄us Noster Pius div. Prov. Pp. XI dignatus est sequentes providere Ecclesias, nimirum:

die 29 Martii 1938. — Metropolitanae Ecclesiae Rhodiensi praefecit R. P. Floridum Ambrosium Acciari, O. F. M.

— Cathedrali Ecclesiae Darwinensi (iam Victoriensi et Palmerstonensi) R. P. Franciscum Xaverium Gsell, e Missionariis a Sacro Corde Iesu.

— Titulari Ecclesiae Thinitanae R. P. Ioannem Reesinck, Societatis Missionariorum S. Iosephi de Mill-Hill sodalem, quem constituit Vicarium Apostolicum Nili Superioris.

— Titulari Ecclesiae Citharizenae R. P. Petrum Massa, e Pontificio Instituto a Ss. Ap. Petro et Paulo et a Ss. Ambrosio et Carolo pro missionibus ad exteras gentes, quem constituit Vicarium Ap. de Nanyang.

— Titulari Ecclesiae Risinitanae R. P. Ubaldum Langlois, O. M. I., quem constituit Vicarium Apostolicum de Grouard.

— Titulari Ecclesiae Limatensi R. P. Napoleonem La Brie, Congregationis Iesu et Mariae, quem constituit Vicarium Apostolicum Sinus Sancti Laurentii.

IV

NOMINATIONES

Sacrum Consilium Christiano Nomini propagando datis decretis, ut infra, ad suum beneplacitum renunciavit:

die 8 Aprilis 1938. — R. P. Pacificum Calzolari, O. F. M., *Praefectum Apostolicum de Siangtan.*

— R. P. Ludovicum Haag, e Societate Missionariorum Africae, *Praefectum Apostolicum de Tukuyu.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

ARIMINEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI PII A S. ALOISIO, CLERICI PROFESSI CONGREGATIONIS CLERICORUM EXCALCEATORUM SS̃MAE CRUCIS ET PASSIONIS D. N. I. C.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Etsi *mundus totus in maligno positus est* (I Io., 5, 19), quia *opera eius mala sunt* (Io., 7, 7), numquam tamen in Catholica Ecclesia defuerunt qui in mundo quidem erant, sed non de hoc mundo. Plures enim vel a teneris unguiculis eius haec opera exosi, Christum, et hunc crucifixum, cominus sequuti, caelestem potius vitam, quam terrenam visi sunt duxisse. Hos inter merito est accensendus Dei famulus Pius a S. Aloisio qui brevi viginti duorum annorum nondum expletorum spatio, miranda pietatis ac religiosae vitae specimina in exemplum exhibuit.

In oppidulo « Trebbio » die 29 aprilis mensis a. D. 1868 ex Iosepho Campidelli et Philumena Belpani, piis honestisque ruricolis, natus est, eodemque die sacris baptismi aquis ablutus in paroeciali Ecclesia proximi oppidi « Poggioberni », Ariminensis dioecesis, Aloisii, Nazareni, Francisci nominibus ei impositis. Patre mature orbatus, sub religiosissimae matris disciplina ad pietatem est educatus. Cuius curae ita puerulus respondit, ut ex modesta corporis compositione, pietatisque ardore, quo, in Ecclesia praesertim, preces effundebat, ad Paradisum natus passim diceretur. Quinquennis sacro chrismate fuit linitus, decennis vero divina dape, caelesti perfusus gaudio, primitus fuit refectus. Ecclesiam adire, sacris actionibus operam dare, in deliciis habebat.

Licet se ad sacerdotium a Deo vocari persentiret, ne vocationi huic vivissimoque optatui satisfaceret, a familiae inopia, quae expensis in Episcopali Seminario sustinendis impar omnino erat, fuit praepeditus. Enixis interim precibus, diu noctuque effusis, a Deo beatissimaque Virgine gratiam hanc implorare non destitit. Divinae autem providentiae

consilio factum est ut in Missionales quosdam e Congregatione Clericorum excalceatorum Ssmae Crucis et Passionis Domini nostri Iesu Christi ipse incurreret, atque anno 1882 huic adscribi ei daretur.

In tirocinio quod in recessu S. Mariae de Casale incepit, in altero vero S. Eutitii non longe ab urbe Viterbio complevit, totum se perfectionis studio adeo se dedidit, ut exemplo aliis praeiret, nullus enim vel minimus defectus in eo fuit notatus. Biennio post, decimoseptimo aetatis anno vix inchoato, religiosa vota in eodem Recessu S. Mariae exultanti animo nuncupavit; dein litterariis, philosophicis theologicisque studiis sedulo incubuit. Clericali Tonsura sacris initiatus, Minores Ordines suscepit; dum autem in eo erat, ut ad Sacrum Subdiaconatus Ordinem promoveretur, violento phthisico morbo affectus, die 2 novembris mensis a. 1889, morientium sacramentis roboratus, divinae voluntati perfecte consentiens, quasi divini amoris impetu ad caelestia attractus, placidissime decessit.

Sanctitatis fama, qua vivens apud consodales fruebatur, post mortem extra claustrum erupit, praesertim postquam eius exuviae a. 1923 e coemeterio in Recessus Ecclesiam fuerunt translatae. Plures porro gratiae, inter quas nonnullae vera miracula esse dicuntur, eo interveniente feruntur acceptae. Quare Ordinaria auctoritate in Curia Episcopali Ariminensi super vita et sanctitatis fama, super scriptis nec non super paritione Urbani VIII decretis de cultu Servis Dei non praestando constructi sunt processus. Duo quoque processiculi rogatoriales super eadem fama confecti sunt in Curiis Uritana et Ostuniensi.

Quum nulla autographa scripta fuerint inventa, die 18 iulii a. 1928 sacra haec Congregatio decrevit: *Attenta non reperitione scriptorum nihil obstare quominus procedatur ad ulteriora.* Interim plures postulatoriae litterae Beatissimo Patri sunt exhibitae, duorum S. R. E. Cardinalium, Archiepiscoporum, Episcoporum, Generalium Moderatorum Religiosorum Ordinum seu Congregationum, Cleri S. Archangeli de Romandiola, Coetuum Actionis catholicae Consiliique dioecesani Ariminensis Virorumque catholicorum.

Quocirca, instante Rmo P. Aegidio a Sacris Cordibus, Congregationis Clericorum excalceatorum Ssmae Crucis et Passionis D. N. I. C. Postulatore Generali, Emus ac Rmus Cardinalis Alexander Verde Causae huius Ponens seu Relator, in Ordinariis S. R. C. Comitiis, die 4 mensis huius habitis, dubium posuit disceptandum: *An signanda sit Commissio Introductionis Causae Servi Dei Pii a S. Aloisio in casu et ad effectum de quo agitur.* Emi ac Rmi Patres sacris ritibus tuendis praepositi post relationem eiusdem Cardinalis, audito quoque Officialium Praelatorum

voto, scripto datum, nec non R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, omnibus mature perpensis, rescribendum censuere: *Affirmative* seu *Signandam esse Commissionem Introductionis Causae si Ssmo placuerit.* Facta autem, subsignata die, Ssmo Domino Nostro Pio Papae XI, ab infrascripto Cardinali relatione, Sanctitas Sua sacrae Congregationis rescriptum ratum habens, propria manu Commissionem Introductionis Causae Servi Dei Pii a S. Aloisio signare dignata est.

Datum Romae, die 5 Ianuarii a. D. 1938.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

MATRITEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVAE DEI MARIAE DESOLATAE TORRES ACOSTA, FUNDATRICIS INSTITUTI SORORUM SERVARUM MARIAE INFIRMIS MINISTRANTIUM.

Super dubio

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.

Apostolus et Evangelista Ioannes, qui, altissimo contemplationis volatu superna petens, divini Verbi originem a Patre praedicavit, idem ille in profunda humani cordis arcana obtutum demittens, superbientis mundi fastum celebri ea sententia perstrinxit: *Omne quod in mundo est, concupiscentia carnis est, concupiscentia oculorum et superbia vitae* (I Ioan., II, 16). Quae quidem idola voluptatis, avaritiae, superbiae ita hac nostra aetate in altum, adversus Deum, nefario ausu extolluntur, ut forte numquam alias. Huic superbissimo debellando hosti, humilitatem opposuit Christus crucis suae, ut per ea mundus vinceretur, quae maxime ipse despectui habebat. Quem quidem de diabolo et mundo triumphum Christus per servos suos iugi victoria in Ecclesia perennat. Porro triplici, quam supra diximus, concupiscentiae ita serva Dei Maria Desolata Torres Acosta totam suam vivendi formam opposuit, ut a Deo in exemplum, nostris temporibus accommodatissimum, provide data videatur.

Matriti, die 2 mensis Decembris anno 1826, e pauperibus honestisque parentibus Emmanuele Torres et Antonia Acosta orta, biduo post baptizata est, Emmanuelae, Bibianae et Antoniae nominibus receptis. Die 16 Ianuarii anno 1829 sacro Chrismate linita, in paternis aedibus primaevam transegit aetatem, domesticis curis atque fratrum natu minorum institutioni intenta. Adhuc puellula, suavi atque egregia indole praedita, eximia pietate ac morum innocentia florebat. Sacrosancto Missae sacrificio fere quotidie aderat et Eucharistico pane frequenter sese reficiebat. Virginem Perdolentem suavi, uti amantissima filia, prosequebatur amore. Fratres puerosque viciniores, saepe apud se congregatos, orandi formam et christianae religionis rudimenta sedulo docebat. Iam a pueritia corpusculum crebris mortificationibus macerare, cibisque se privare satagebat, ut pauperiores reficeret. Iuvenilis aetatis vanitates abhorrens, mundana solatia fugiens ac soli Deo placere cupiens, absconditam in Christo vitam ducebat. Desiderio flagrans vitam religiosam amplectendi, uti conversam inter Sorores Sancti Dominici cooptari petiit. Assequi id tamen non potuit cum opportuna dote careret; sic Deo disponente, qui famulam suam ad novam religiosam familiam condendam vocabat. Porro quum interim matritensis sacerdos Michäel Martinez Sanz de nova Congregatione instituenda cogitaret, infirmis praesertim in proprio domicilio curandis, Dei Famula ubi primum id cognovit, ei suum nomen alacriter dedit, et cum aliis sex puellis, in honorem Septem Dolorum Beatae Mariae Virginis, coram Cardinali Archiepiscopo Toletano religiosa vota nuncupavit die 15 Augusti anno 1851. Exinde summa sollertia omnes contulit labores in novo Instituto augendo et longe lateque propagando, praesertim quum memoratus sacerdos, ad exteras missiones non multo post profectus, vix enatum Institutum, multis adhuc difficultatibus pressum, Ancillae Dei regendum, sustinendum, perficiendum reliquit.

Quinque circiter post annos ab ortu Congregationis, Moderatrix Generalis renunciata, id munus ad obitum usque, brevi excepto intervallo immeritae amotionis, quam aequissimo tulit animo, mirifice adimplevit. Sorores tenerrime uti mater dilexit atque praecipue erga nonnullas adversas nedum humanissime, sed heroica caritate se gessit. Firma omnino in vigili regularum observantia, exemplo erat omnibus. E matritensi domicilio saepius discedere coacta ut novas domos conderet, plurima perfecit itinera, diuturna sustinuit incommoda, graves suscepit labores, iugiter pietatis exercitiis intenta.

Anno 1867, die 18 Septembris mensis, Laudis decretum, quod vocant, die vero 23 Iunii anno 1898 definitivam Apostolicae Sedis approbationem

Constitutionum Institutum obtinuit. Quod interim singularem in modum succreverat, adnitente Serva Dei, quae, divina ope freta, novas ferme in toto terrarum orbe domos aedificavit ac fructus pro animarum corporumque salute quamplurimos obtinuit.

Cuius vero sanctitatis si peculiarem notam requiras, eam in profundissima Servae Dei cordis humilitate facile deprehendas. Ex qua vivifica radice, una cum illibatissimo virginalis animae candore atque iugi mortificationis studio, illa prodiit mira patientia, qua paupertatem, iniurias, res adversas omne genus fortiter tulit. Sed potissimum inde erupit ea flagrantissima caritatis flamma, quae totam eius vitam incendit. Aegris, pro sua peculiari vocatione, ut ipsi Christo inserviebat. Valentiae, in Hispania, quum cruenta seditio acri certamine fureret, media inter arma animose proruit ut in ipso pugnae campo sauciatis opem ferret. Barcinonem, quo tempore variolarum dira pestis ibi grassabatur, alacris cum suis sodalibus advolavit, ut ibi sui Instituti domum aegrorum solamini conderet. Demum ubicumque aliquod discrimen immineret, ipsa, pro suis viribus, praesto aderat caritatis administra: ita exaltante Deo ancillam suam, ut quae pro sua humilitate omnibus subesse optabat, celsitudine heroicarum virtutum vel praestantiores aequaret.

Post tot exantlatos labores, postremo morbo correpta, sororibus adstantibus velut supremo testamento caritatem commendans, extremisque Sacramentis pie susceptis, placidissime obdormivit in Domino die 11 Octobris anni 1887, aetatis suae 61. Iusta funebria sequenti die habita fuerunt, frequentissimo adstante populo. Corpus in coemeterio S. Iusti primo depositum, quinque post annos in cryptam Sacelli domus matritensis translatum fuit.

Sanctitatis fama, qua Serva Dei cum ante, tum potissimum post mortem, apud plebem gravesque viros inclaruit, ac plurima quae eius invocatione ferebantur patrata prodigia, Revm̃um Episcopum matritensem permoverunt, ut ordinaria auctoritate Processum Informativum institueret super virtutibus et miraculis in genere, super scriptis et cultu numquam eidem Servae Dei praestito, ad normam sacrorum canonum. Hae omnes inquisitiones Romam delatae, Sacrae Rituum Congregationi traditae fuerunt. De scriptis per censores theologos rite examinatis, die 21 Novembris anno 1920 decretum fuit. Habita demum disceptatione super fama sanctitatis vitae et virtutum, die 25 Novembris anno 1924 Decretum super Causae Introductione fuit editum. Die autem 8 Iulii subsequentis anni, publici iuris factum est decretum super cultu numquam ipsi Servae Dei praestito. Apostolicis dein Processibus in eadem matritensi Curia constructis, de eorum iuridica vi decretum fuit die 18

Decembris anno 1929. Servatis tandem iuris praescriptis, in Antepraeparatoria Congregatione, coram Rmo Cardinali Carolo Salotti, Causae Ponente seu Relatore, die 28 Iulii anno 1936, pertractatum fuit de virtutibus in gradu heroico, quod iterum actum est die 6 Iulii subsequente anno in Praeparatorio Coetu coram Rmis Patribus Cardinalibus, ac novissime in Generali coram Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XI, die 11 Ianuarii mensis anni huius, in quo idem Rmus Dominus dubium discutiendum proposuit: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.* Revmi Domini Cardinales, Praelati Officiales ac Consultores theologi suum quique suffragium dedere. Sanctissimus autem Dominus noster antequam suum iudicium proferret hortatus est adstantes, ut caeleste lumen effusis precibus una Secum implorarent.

Hodierna vero die 23 Ianuarii, dominica tertia post Epiphaniam, Sacro pientissime litato, Revmos Cardinales accersivit Camillum Laurenti, Sacrae Rituum Congregationis Praefectum atque Carolum Salotti, Causae Ponentem seu Relatorem, itemque R. P. Salvatorem Natucci, Sanctae Fidei Promotorem Generalem et me infrascriptum Secretarium, iisque adstantibus solemniter pronunciavit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine, earumque adnexis Venerabilis Servae Dei Mariae Desolatae Torres Acosta in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.*

Quod decretum vulgari et in Acta S. Rituum Congregationis referri mandavit.

Datum Romae, die 23 Ianuarii a. D. 1938.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

SANCTI HIPPOLYTI

NULLITATIS MATRIMONII (ROTHENTHAL-RESPALDIZZA)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Dominae Baronissae Carolae Rothenthal e gente Respaldizza, in causa conventae, eandem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 3 Iunii 1938, hora 11,30, ad concordandum dubium, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causa definitione:

An sententia Rotalis diei 14 Martii 1935 confirmanda vel infirmanda sit in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praefatae Dominae Carolae Respaldizza, curare debent ut de hac edictali citatione ipsa moneatur.*

Iulius Grazioli, Decanus, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 2 Aprilis 1938.

I. Pendola, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mme Caroline Rothenthal de la Maison des Respaldizza, défenderesse en cette cause, nous la citons à comparaître par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, 94) le 3 juin 1938, à 11 heures et demie, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessus rapporté et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

Doit-on confirmer ou casser la sentence Rotale du 14 mars 1935 dans cette cause?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence de la dite Caroline Rothenthal devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 5 aprile 1938, all'augusta presenza del Santo Padre, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è adunata la S. Congregazione dei Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali ed i Consultori teologi, facenti parte della stessa S. Congregazione, hanno dato il loro voto su due miracoli che si asseriscono operati da Dio ad intercessione della Venerabile Serva di Dio Maria Giuseppa Rossello, del Terz'Ordine di S. Francesco, Fondatrice dell'Istituto delle Figlie di Nostra Signora della Misericordia.

Martedì, 26 aprile 1938, nel Palazzo Apostolico Vaticano si è adunata la S. Congregazione dei Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali e Consultori teologi hanno discusso in seduta *preparatoria* sulle virtù del Ven. Servo di Dio Giovanni Battista di S. Michele Arcangelo, Sacerdote professo, fratello di S. Paolo della Croce e Confondatore della Congregazione dei Chierici Scalzi della Ssma Croce e Passione di N. S. G. C. (Passionisti).

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

2 aprile 1938. Il sig. Marchese avv. Carlo Pacelli, *Consigliere Generale dello Stato della Città del Vaticano.*

13 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Ermenegildo Pellegrinetti, *Membro della S. Congregazione dei Riti.*

14 » » Il Revmo P. Agostino Darmanin, O. P., *Consultore della Commissione Pontificia per la interpretazione autentica del Codice di Diritto Canonico.*

25 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Ermenegildo Pellegrinetti, *Membro della S. Congregazione de Propaganda Fide.*

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

9 marzo 1938. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma, *Protettore della Società del Divin Salvatore.*

23 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Luigi Maglione, *Protettore dell'Istituto delle Ancelle della Carità di Brescia.*

25 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Federico Tedeschini, *Protettore dell'Istituto « Servantes de Jésus dans le Très Saint Sacrement »* (Tolosa).

29 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Angelo Maria Dolci, *Protettore dell'Istituto delle Terziarie Francescane della B. Angelina* (Roma).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, *Protettore della Primaria Associazione della Ssma Croce, eretta nella Basilica Sessoriana.*

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Camillo Caccia Dominioni, *Protettore della Società di S. Giuseppe di Mill Hill.*

6 aprile » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Carlo Salotti, *Protettore dell'Istituto delle Figlie del Buon Salvatore di Caen* (Bayeux).

12 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Federico Tedeschini, *Protettore dell'Istituto delle Suore Francescane di S. Maria degli Angeli di Angers.*

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Francesco Marmaggi, *Protettore del Monastero delle Oblate Agostiniane di Maria Ssma dei Sette Dolori* (Roma).

21 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Federico Tedeschini, *Protettore della Società Antischiavista Italiana.*

» » » S. E. Revma Monsig. Ettore Felici, Arcivescovo tit. di Corinto, *Nunzio Apostolico in Iugoslavia.*

Assistente al Soglio Pontificio:

24 gennaio 1938. S. E. Revma Monsig. Giovanni Naslian, Arcivescovo titolare di Tarso degli Armeni.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

9 luglio 1937. Monsig. Giuseppe Vincenzo Castro, dell'archidiocesi di Bogotà.

21 febbraio 1938. Monsig. Gabriele Jarrosson, dell'archidiocesi di Lione.

21 febbraio 1938. Monsig. Michele Pion, della medesima archidiocesi.
24 » » Monsig. Enrico Merizzi, della diocesi di Borgo S. Sepolcro.
23 marzo » Monsig. Edoardo Erle Willet, dell'archidiocesi di Louisville.
30 » » Monsig. Carlo Oberdoerfer, dell'archidiocesi di Colonia.

Prelati Domestici di Sua Santità:

20 ottobre 1937. Monsig. Armando Lacerda, dell'archidiocesi di S. Sebastiano di Rio de Janeiro.
8 gennaio 1938. Monsig. Attilio Balzi, dell'archidiocesi di Spoleto.
» » » Monsig. Giovanni Marsal, della diocesi di Perpignano.
» » » Monsig. Tommaso MacDonald, dell'archidiocesi di Armagh.
4 febbraio » Monsig. Adolfo Mohl, della diocesi di Giavarino.
» » » Monsig. Giovanni Ragats, della medesima diocesi.
8 » » Monsig. Carlo Corvaglia, della diocesi di Gallipoli.
14 » » Monsig. Alberto Meyers, dell'archidiocesi di Milwaukee.
» » » Monsig. Arturo M. Dentiger, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giovanni Landi, dell'archidiocesi di Bologna.
21 » » Monsig. Giacomo Ukmar, della diocesi di Trieste.
» » » Monsig. Carlo Piciulin, dell'archidiocesi di Gorizia.
24 » » Monsig. Lorenzo Ciccone (Roma).
28 » » Monsig. Giovanni J. Connolly, dell'archidiocesi di Detroit.
9 marzo » Monsig. Arturo Tommaso Armstrong, della diocesi di Gibilterra.
13 » » Monsig. Stanislao Zela, dell'archidiocesi di Olomouc.
» » » Monsig. Giuseppe Foltynovský, della medesima archidioc.
14 » » Monsig. Giovanni Pietro Rivière, della diocesi di Carcassonne.
20 » » Monsig. Riccardo S. Kelly, dell'archidiocesi di Chicago.
» » » Monsig. Teodoro Czastka, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giovanni J. Dennison, della medesima archidioc.
23 » » Monsig. Tommaso Giuseppe Hayes, della diocesi di Ovensboro.
» » » Monsig. Ugo O'Sullivan, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Patrizio Giovanni Walsh, dell'archidiocesi di Louisville.
» » » Monsig. Carlo Pietro Raffo, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Francesco Felten, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Rodolfo Carlo Ruff, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Daniele Antonio Driscoll, della medesima archidiocesi.

25 marzo 1938. Monsig. Emilio Pallavicino, della diocesi di Parma.
» » » Monsig. Giuseppe Bregliani, della diocesi di Vigevano.
28 » » Monsig. Pietro Sfair, della diocesi di Damasco dei Maroniti.
» » » Monsig. Felice Bonomini, della diocesi di Brescia.
4 aprile » Monsig. Gaetano Varone, della diocesi di Castellammare di Stabia.
» » » Monsig. Giovanni Giuseppe Santader Piernavieja, della diocesi di Pamplona.
» » » Monsig. Tommaso Azcarate, Pardo, della medesima diocesi.
8 » » Monsig. Federico Salvati, dell'archidiocesi di Sorrento.
25 » » Monsig. Angelo Di Tomaso, della diocesi di Amelia.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine Pïano:

23 dicembre 1937. A S. E. il Conte Franco Ratti di Desio, Presidente del Consiglio Centrale del Governatorato della Città del Vaticano.
10 marzo 1938. A S. E. il Dott. Karlis Ulmanis, Presidente della Repubblica di Lettonia.
22 » » Al Principe Don Enrico Barberini di Palestrina (Roma).

La Commenda dell'Ordine Pïano:

12 febbraio 1938. Al sig. Conte Giuseppe Salimei, Esente della Guardia Nobile Pontificia.
31 marzo » Al sig. dott. Edoardo Jelen (Cecoslovacchia).

Il Cavalierato dell'Ordine Pïano:

12 febbraio 1938. Al sig. Conte Ludovico Gazzoli, Capitano della Guardia Nobile Pontificia.
28 » » Al sig. Edoardo Gabardi, della diocesi di Brescia.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

22 febbraio 1938. A S. E. il sig. avv. Don Demostene Arosemena, Presidente della Repubblica del Panama.
25 » » A S. E. il sig. avv. Don Leone Cortés, Presidente della Repubblica di Costarica.
9 marzo » Al sig. Conte Adolfo Di Bniń Bniński, dell'archidiocesi di Posnania.

La Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

15 febbraio 1938. Al sig. Barone comm. Camillo Edmondo Carlo de Warenghien de Flory, dell'archidiocesi di Cambrai.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

18 gennaio 1938. Al sig. dott. Giuseppe Bruni (Italia).
20 febbraio » Al sig. ing. dott. Carlo Holey, dell'archidiocesi di Vienna.
22 » » Al sig. Enrico Kuijpers, della diocesi di Haarlem.
31 marzo » Al sig. dott. Arturo Maixner (Cecoslovacchia).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

18 gennaio 1938. Al sig. dott. Arduino Giovannangeli (Italia).
1 febbraio » Al sig. Tommaso Leonetti, della diocesi di Andria.
15 » » Al sig. Andrea Voituriez, dell'archidiocesi di Cambrai.
25 » » Al sig. dott. Paolo Tariel, dell'archidiocesi di Parigi.
28 » » Al sig. Gaetano Tomé, della diocesi di Brescia.
6 marzo » Al sig. dott. Pietro Ravier du Magny, dell'archidiocesi di Lione.
8 » » Al sig. Niceforo Dabrowiecki, dell'archidiocesi di Posnania.
9 » » Al sig. rag. Mario Calvelli, dell'archidiocesi di Firenze.
11 » » Al sig. Marchese Vittorio Negrone, dell'archidiocesi di Genova.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

21 febbraio 1938. Al sig. Francesco Maria Rouppe van de Voort, della diocesi di Bois-le-Duc.
» » » Al sig. Leone Poncet, della diocesi di Grenoble.
22 » » Al sig. Guglielmo A. Grollenberg, della diocesi di Haarlem.
23 » » Al sig. Bartolomeo Burzio, dell'archidiocesi di Torino.
28 » » Al sig. Emilio Rastoin, della diocesi di Marsiglia.
6 marzo » Al sig. Natale Vernay, dell'archidiocesi di Lione.
» » » Al sig. Paolo Magnin, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Carlo Bertucat, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Pietro Exaltier, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Antonio Tollet, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Carlo Mouterde, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Renato Biot, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Antonio Guerpillon, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Teodoro Perrin, della medesima archidiocesi.

6 marzo 1938. Al sig. Régis Mortamet, della medesima archidiocesi.
9 » » Al sig. Giuseppe Messayeh, del Patriarcato di Babilonia dei Caldei.
12 » » Al sig. Giuseppe R. Broussard, della diocesi di Galveston.
16 » » Al sig. Gerardo Kamerbeek, della diocesi di Haarlem.
26 » » Al sig. avv. Angelo Caratello, dell'archidiocesi di Ancona.
» » » Al sig. dott. Vincenzo Porta, della diocesi di Vicenza.
» » » Al sig. dott. Felice Saggiorato, della medesima diocesi.
» » » Al sig. dott. Filippo Magi (Roma).
» » » Al sig. Carlo Maslen, dell'archidiocesi di Westminster.
30 » » Al sig. Conte Gilberto de Chambrun, addetto dell'Ambasciata di Francia presso la S. Sede.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

20 febbraio 1938. A S. E. il sig. Generale Don Anastasio Somoza, Presidente della Repubblica del Nicaragua.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

12 febbraio 1938. Al N. H. sig. Agostino Sacconi, Cadetto delle Guardie Nobili Pontificie.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

7 marzo 1938. Al sig. Tenente Colonnello Medico Luigi Gosswiller, dell'archidiocesi di Lione.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

22 febbraio 1938. A S. E. il sig. dott. Don Manuel Cordero Reyes, Ministro degli Esteri della Repubblica del Nicaragua.
» » » A S. E. il sig. Don Giuseppe E. Lefevre, Ministro degli Esteri della Repubblica del Panama.
25 » » A S. E. il sig. avv. Don Tobia Zúñiga Montúfar, Ministro degli Esteri della Repubblica di Costarica.
10 marzo » A S. E. il sig. prof. Augusto Tentelis, Ministro della Pubblica Istruzione della Repubblica di Lettonia.
» » » A S. E. il sig. Vilis Gulbis, Ministro dell'Interno della Repubblica di Lettonia.
» » » A S. E. il sig. prof. Luigi Adamovics, già Ministro della Pubblica Istruzione della Repubblica di Lettonia.
31 » » Al sig. dott. Francesco Havelka (Cecoslovacchia).

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

18 gennaio 1938. Al sig. dott. Ercole Vellani (Italia).
27 » » Al sig. Géza Szalay, dell'archidiocesi di Agria.
22 febbraio » A S. E. il sig. Giovanni Battista Chevalier (Panama).
» » » Al sig. Silvino Rangel De Castro (Brasile).
10 marzo » Al sig. prof. Martino Primanis (Lettonia).
» » » Al sig. prof. Giulio Auskaps (Lettonia).
» » » Al sig. Janis Tepfers (Lettonia).
31 » » Al sig. dott. Čeněk Sofferle (Cecoslovacchia).

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

18 gennaio 1938. Al sig. Giovanni Rocca (Italia).
16 febbraio » Al sig. ing. Luigi Candiani, della diocesi di Treviso.
28 » » Al sig. dott. Giovanni Lénárd, della diocesi di Veszprimia.
7 marzo » Al sig. Remo Cane, della diocesi di Novara.
» » » Al sig. Alfredo Cane, della medesima diocesi.
» » » Al sig. prof. Giovanni Cazzulani, della diocesi di Lodi.
9 » » Al sig. Pietro Giani, dell'archidiocesi di Firenze.
10 » » Al sig. prof. Karlis Straubergs (Lettonia).
» » » Al sig. Edoardo Dimins (Lettonia).
» » » Al sig. Guglielmo Kalnins (Lettonia).
12 » » Al sig. dott. Giuseppe Pollicina Arcidiacono, della diocesi di Cuneo.
14 » » Al sig. Francesco Bertoni, della diocesi di Bova.
31 » » Al sig. dott. Filoteo Ricci, della diocesi di Vasto.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

24 settembre 1937. Al sig. dott. Giuseppe Langer, della diocesi di Secovia.
14 febbraio 1938. Al sig. Giuseppe Zamboni, dell'archidiocesi di Bologna.
» » » Al sig. Mario Pasquali, della medesima archidiocesi.
24 » » Al sig. Antonio Troya, dell'archidiocesi di Torino.
4 marzo » Al sig. Aurelio Malgherini, della diocesi di Andria.
9 » » Al sig. Fattohi Shemoun, del Patriarcato di Babilonia dei Caldei.
23 » » Al sig. Salvatore Grasso, della diocesi suburbicaria di Velletri.
» » » Al sig. Ignazio Fongoli (Roma).
» » » Al sig. Ambrogio Molla, dell'archidiocesi di Siracusa.
26 » » Al sig. Luigi Fiorini, dell'archidiocesi di Ancona.
» » » Al sig. Plinio Canonici, della medesima archidiocesi.

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

4 marzo 1937. Monsig. Giovanni Grego, della diocesi di Trieste.
28 luglio » Monsig. J. Donaldo Conway, della diocesi di Davenport.
9 dicembre » Monsig. Giuseppe Mendes, della diocesi di Ribeirao Preto.
5 gennaio 1938. Monsig. Paolo Hindo, del Patriarcato di Antiochia dei Siri.
» » » Monsig. Hanna Ezzo, del medesimo Patriarcato.
20 » » Monsig. Giuseppe Jankovics, della diocesi di Giavarino.
» » » Monsig. Pietro Piazza, della diocesi di Brescia.
3 febbraio » Monsig. Giovanni Pezzi, della diocesi di Faenza.
» » » Monsig. Salvatore Baldassari, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Bonaventura Jovene, dell'archidiocesi di Amalfi.
10 » » Monsig. Pietro Barbieri, della diocesi di Vigevano.
» » » Monsig. Tito Ferraioli, della diocesi suburbicaria di Palestrina.
» » » Monsig. Giovanni Battista Mura, dell'archidiocesi di Cagliari.
» » » Monsig. Efisio Migoni, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Carlo Isotti, della diocesi di Fano.
24 » » Monsig. Ambrogio Marchioni, dell'archidiocesi di Napoli.
» » » Monsig. Giovanni Battista Scapinelli di Léguigno, della diocesi di Massa Carrara.
» » » Monsig. Romolo Carboni, della diocesi di Fano.
» » » Monsig. Angelo Abbo, della diocesi di Albenga.
» » » Monsig. Giuseppe Latini, della diocesi di Teramo.
» » » Monsig. Giulio Albani, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Roberto Canepone, della diocesi di Amelia.
10 marzo » Monsig. Amasio Bonomi, della diocesi di Ferentino.
24 » » Monsig. Dante Giorgetti, della diocesi di Orvieto.
» » » Monsig. Pacifico Brozzi, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Corso, della diocesi di Nicotera.
» » » Monsig. Michele Gallo, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Francesco Pugliese, della diocesi di Tropea.
» » » Monsig. Giuseppe Casaburi, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Ugo Mori, della diocesi di Pescia.
30 » » Monsig. Salvatore Podo, dell'archidiocesi di Otranto.
» » » Monsig. Angelo De Luca, della medesima archidiocesi.
7 aprile » Monsig. Giuseppe Bronzini, della diocesi di Ivrea.
14 » » Monsig. Davide Alberto Petry, dell'archidiocesi di Nuova York.

Camerieri Segreti Soprannumerari di Spada e Cappa di S. S.:

6 gennaio 1938. Il sig. Conte Stefano Dambski, della diocesi di Premislia dei Latini.

19 marzo » Il sig. Conte Ugo Strachwitz, dell'archidiocesi di Olomouc.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

18 dicembre 1937. Monsig. Giovanni Herczeg, dell'archidiocesi di Vienna.

24 febbraio 1938. Monsig. Giuseppe Cupi, della diocesi di Montefeltro.

» » » Monsig. Rodolfo Ribenwein, dell'archidiocesi di Vienna.

3 marzo » Monsig. Corrado Lazzeri, della diocesi di Arezzo.

24 » » Monsig. Mario Picco, dell'archidiocesi di Torino.

» » » Monsig. Antonino Ribaudo, dell'archidiocesi di Palermo.

Camerieri d'onore soprannumerari di Spada e Cappa di S. S.:

13 gennaio 1938. Il sig. Francesco Sabran, dell'archidiocesi di Lione.

» » » Il sig. Alberto Cotte, della medesima archidiocesi.

24 febbraio » Il sig. Filippo Spada (Roma).

» » » Il sig. Augusto Onorio Frascari Diotallevi (Roma).

Cappellano d'onore extra Urbem *di S. S.:*

10 febbraio 1938. Monsig. Alessandro Gavio, della diocesi di Tortona.

NECROLOGIO

1 aprile 1938. Monsig. Giuseppe Giov. Rice, Vescovo di Burlington.

5 » » Monsig. Ludovico Termier, Vescovo di Tarantasia.

21 » » Monsig. Alessandro Le Roy, Arcivescovo tit. di Cariana.

2 maggio » Monsig. Nicola Jezzoni, Vescovo tit. di Sebaste di Palestina.

5 » » Monsig. Giorgio Delrio, Arcivescovo di Oristano.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.

S. ROMANAE ROTAE DECISIONES

seu sententiae cura eiusdem S. Tribunalis editae, in-8°

Vol XIV, pp. VIII-388, anno 1922	50 —	53 —	58 —
Vol. XV, pp. IV-348, anno 1923	40 —	43 —	48 —
Vol XVI, pp. VIII-452, anno 1924	40 —	43 —	48 —
Vol XVII, pp. VIII-462, anno 1925	40 —	43 —	48 —
Vol. XVIII, pp. VIII-460, anno 1926	40 —	43 —	48 —
Vol. XIX, pp. VIII-580, anno 1927	40	43	48 —
Vol. XX, pp. VIII-540, anno 1928	40 —	43	48 —
Vol. XXI, pp. VIII-586, anno 1929	50 —	53	58 —

ENCHIRIDION BIBLICUM **Documenta ecclesiastica Sacram Scripturam spectantia.** Auctoritate Pontificiae Commissionis de re Biblica edita

	10 —	11 —	13,50
Linteo anglico contectum cum titulo aureo	15,40	16,40	18,90

NB. - *Seminariis et Religiosis Communitatibus, pro certo numero exemplarium, imminutio pretii conceditur.*

ENCHIRIDION CLERICORUM **Documenta Ecclesiae Sacrorum Alumnis Instituendis** (Sacra Congregatio de Seminariis et Studiorum Universitatibus). Typis Polygl. Vaticanis, 1938. In-12°, pagg. LVIII-920

Elegante legatura in tela, titolo in oro e testa colorata	80 —	80 —	87 —

MARTYROLOGIUM ROMANUM

Gregorii Papae XIII iussu editum, Urbani VIII et Clementis X auctoritate recognitum, ac deinde a. MDCCXLIX Benedicti XIV opera ac studio emendatum et auctum.

Secunda post typicam editio, iuxta primam a typica editionem a. MDCCCCXXII a Benedicto Papa XV adprobatam, propriis recentium sanctorum officiorumque elogiis expleta, Sacrae Rituum Congregationis curis impressa. - Typis Polyglottis Vaticanis, MDCCCCXXX.

— Editio in-4° (cm. 29×20 1/2), in charta manufacta et charactere rubro nigro, fol. CXXIV-866.

Romae L. 70 — In Italia L. 72,50 Apud exteros L. 82 —

— Volumina partim corio, partim linteo contecta, cum titulo aureo:

Romae L. 90 — In Italia L. 90 — Apud exteros L. 100 —

EXEMPLARIA (seu moduli) quae annuatim ad Sacram Congregationem de Sacramentis mittenda sunt ad normam Litterarum circularium eiusdem S. C. diei 12 Maii 1932.

Mod. I. Registrum causarum matrimonialium in Cancellaria Tribunalis servandum — L. 0,50.

Mod. II. Elenchus causarum matrimonialium, quae annuatim agitantur in Tribunali dioecesano — L. 0,40.

Mod. III. Relatio annualis de constitutione Tribunalis dioecesani et complexus causarum matrimonialium, quae ibidem agitatae sunt — L. 0,40.

Apud Exteros, addatur 20%

BIBLIA SACRA

iuxta latinam Vulgatam versionem ad codicum fidem, iussu Pii Pp. XI, cura et studio Monachorum Abbatiae Pontificiae Sancti Hieronymi in Urbe, O. S. B., edita

Tomus I - **Librum Genesis.**
Tomus II - **Libros Exodi et Levitici.**
Tomus III - **Libros Numerorum et Deuteronomii.**

Ciascun volume si vende ai seguenti prezzi (porto compreso):

in brochure — L. 200.

A) dorso ed angoli in pelle nera, titolo in oro — L. 220.

B) dorso in pergamena, con dorature, angoli di pergamena, titolo in oro (rilegatura romana) — L. 225.

C) rilegatura romana in tutta pergamena, dorso dorato e titolo in oro — L. 255.

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/o postale N. 1-16722)

INDEX LIBRORUM PROHIBITORUM

SS.MI D. N. PII PP. XI

IUSSU EDITUS

ANNO MCMXXXVIII

In Roma L. 10 - In Italia, franco di porto L. 11 - Per l'Estero L. 12,50
Legato in tela: In Roma L. 15 - In Italia, franco di porto L. 16 - Per l'Estero L. 17,50

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
ORDO DIVINI OFFICI RECITANDI sacrique peragendi iuxta kalendarium *Universalis Eccl.* pro anno Domini **1939**	2,50	2,80	3,25
HORAE DIURNAE BREVIARII ROMANI **ex decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restituti, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editi aliorumque Pontificum cura recogniti, *Pii Papae X auctoritate reformati.* Editio secunda post typicam.** - Impressio rubra et nigra. Lineis rubris inquadratum, typis clarissimis, charta indica (mm. 13½×8½):			
(A) Solutum	17 —	19 —	20 —
(B) Linteo contectum, sectione foliorum rubra, cum theca	23 —	25 —	26 —
(C) Idem, sectione foliorum aurea	24 —	26 —	27 —
(D) Volumen corio nigro contectum, dorso flexibili, sectione foliorum rubra cum theca	30 —	32 —	33 —
(E) Idem, sectione foliorum aurea	32 —	34 —	35 —
GASPARRI Card. PETRI - **CATECHISMUS CATHOLICUS:**			
In-12° pp. 488	15 —	16,50	21 —
Linteo contectum	20 —	21,50	26 —
CODICIS IURIS CANONICI INTERPRETATIONES AUTHENTICAE seu responsa a Pontificia Commissione ad Codicis canones authentice interpretandos annis MCMXVII-MCMXXXV data et in unum collecta atque Romanorum Pontificum actis et R. Curiae decisionibus aucta. Typis Polyglottis Vaticanis, 1935, in-8°, pag. VIII-230	12 —	13 —	14,50
— *Linteo contectum*	18 —	19 —	20,50

MONITUM

Liber f. r. Petri Card. Gasparri cui titulus **Catechismus catholicus,** iuxta piam Eiusdem voluntatem, bibliothecis Seminariorum minorum atque scholarum Institutorum religiosorum gratuito distribuitur, postulantibus eorundem Moderatoribus qui illum nondum receperunt et hoc monitum indicant, solutis pro unoquoque exemplari libellis quinque ad expeditionis aliasque expensas sustinendas.

Iisdem Moderatoribus conceditur quoque, si velint, liber: **Codicis Iuris Canonici interpretationes authenticae,** ab Eccmo Ioseph Bruno editus, sex tantummodo libellis pro unoquoque exemplari solutis.

Uterque liber praesto est penes Librariam Vaticanam (*Libreria Vaticana, Città del Vaticano*).

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722*)